

بررسی اثربخشی آموزش گروهی مهارت های ارتباطی (سازگاری) با محیط بر خودکنترلی ادراک شده کودکان دارای اختلال رفتاری شهرستان کوهرنگ

الهام عزیزیان فارسانی^{1*}، ظیبه شریفی²، داریوش جلالی³

چکیده

هدف این پژوهش بررسی اثربخشی آموزش گروهی مهارت های ارتباطی (سازگاری) با محیط بر خودکنترلی ادراک شده کودکان دارای اختلال رفتاری انجام گرفت. روش تحقیق نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون پس آزمون و گروه کنترل بود و جامعه آماری شامل کلیه کودکان 10 تا 12 سال دبستان های شهرستان کوهرنگ می شد که در سال تحصیلی 96-1395 در مدارس این شهر مشغول به تحصیل بودند. تعداد 40 نفر به عنوان نمونه از میان جامعه آماری جهت انجام پژوهش انتخاب و به دو گروه آزمایش و کنترل تقسیم بندی شدند و این دو گروه از لحاظ متغیرهای جمعیت شناختی همتا گردیدند. ابزار اندازه گیری پرسشنامه خودکنترلی ادراک شده بودند که بین افراد نمونه توزیع شد. نتایج حاصل از آزمون تحلیل کوواریانس نشان داد که آموزش گروهی مهارت های ارتباطی (سازگاری) با محیط بر خودکنترلی ادراک شده کودکان تاثیر دارد. ($p \leq 0/01$)

واژه های کلیدی: مهارت های ارتباطی (سازگاری) با محیط ، خودکنترلی ادراک شده.

¹ - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته روان شناسی عمومی ، واحد شهر کرد، دانشگاه آزاد اسلامی، شهر کرد، ایران (eliazizi1394@gmail.com)

نویسنده مسئول

² - استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، شهر کرد، ایران sharifi_ta@yahoo.com

³ - استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، شهر کرد، ایران